

de la tarifa C regulada a l'article 7 del *Decret de modificació de les tarifes elèctriques*, del 19 de desembre del 2012.

Al mateix temps, s'ha cregut oportú introduir unes modificacions en el *Reglament de regulació de l'activitat de generació d'energia elèctrica d'origen fotovoltaic en instal·lacions integrades en edificacions i interconnectades a la xarxa de baixa tensió* i en el *Decret pel qual s'aproven les condicions de compra de l'energia elèctrica generada en instal·lacions fotovoltaïques* (decrets de modificació del 13 de març del 2013), que permetin ampliar l'abast d'aquesta activitat i no restringir-la a uns determinats supòsits que no contribueixen a la seva implantació.

En aquest sentit, ni les obligacions tributàries ni els condicionants legals a nivell d'activitats econòmiques que s'han d'afrontar tampoc no afavoreixen que els propietaris d'edificacions susceptibles d'acollir una instal·lació d'aquest tipus emprenguin directament una inversió que, atesa la seva capacitat de producció limitada, ha de beneficiar-se d'unes tarifes regulades superiors a les de mercat perquè sigui rendible econòmicament. Les obligacions tributàries (taxes i impostos, ja siguin comunals o governamentals, i cotitzacions a la CASS, si escau) que s'han d'assumir en l'exercici d'aquesta activitat econòmica afegeixen uns costos a la seva explotació que difícilment seran suportables per part dels propietaris de les edificacions que vulguin promoure-la, sigui quina sigui la fórmula que adoptin (societat, empresari, o directament un propietari individual o una comunitat de propietaris). I el mateix succeeix amb els requisits que s'han de complir per l'exercici d'una activitat empresarial (registre de l'activitat, presentació de comptes).

Amb l'objectiu de revertir la situació exposada es modifica l'article dos de la *Llei 85/2010, del 18 de novembre, de mesures provisionals en relació al règim d'energia elèctric*, introduint un apartat nou que té com a finalitat eximir de qualsevol obligació tributària i d'altres els propietaris d'edificacions que hi posen en marxa i per compte propi instal·lacions per a la producció d'electricitat mitjançant l'ús d'energies renovables.

Article únic. Modificació de l'article 2

S'afegeix un nou apartat a l'article 2, "Producció d'electricitat mitjançant energies renovables", amb el contingut següent:

"5. L'activitat de producció d'electricitat a partir de l'ús d'energies renovables en instal·lacions inferiors a 500 kW de potència, integrades en edificacions i interconnectades a la xarxa de distribució en baixa tensió per cedir-li l'energia produïda, no té la

consideració d'activitat econòmica a tots els efectes, quan els productors siguin els propietaris o titulars d'un dret de superfície de les edificacions en què s'ubiquen aquestes instal·lacions."

Disposició final

Aquesta Llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

2.2 Proposicions de llei

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 de març del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata, registrat en data 18 de març del 2013, sota el títol **Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat** i exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.
2. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 22 d'abril del 2013, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 de març del 2013

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Proposició de llei en què s'estableixen mesures contra la morositat

Exposició de motius

No existeix a l'ordenament jurídic andorrà cap disposició de dret positiu en la qual es prevegi el termini a partir del qual són exigibles les obligacions de pagament entre empresaris.

Més enllà del què preveu el dret comú sobre aquesta matèria, i sobre el que la jurisprudència dels nostres tribunals ha estatuit al respecte, en les actuals circumstàncies de profunda crisi econòmica que afecta a les nostres empreses, i per donar compliment al principi constitucional de seguretat jurídica, es fa necessari establir una normativa clara de la qual es derivi el termini d'acompliment d'aquelles obligacions pecuniàries i, per tant, el moment en què

s'inicia la mora pel que respecta a les obligacions entre empresaris, així com les conseqüències de la mora.

El termini que s'estableix en aquesta llei perquè es produeixi la mora és de 60 dies des que es considera contreta l'obligació de pagament, que és un termini que es pot considerar adequat al costum en la matèria, i a partir del qual s'estableixen uns interessos que penalitzen al deutor.

Tanmateix, s'estableix, per una part, que per acord entre les parts es pot escurçar aquest termini màxim, en quin cas la mora es produirà, a tots els efectes previstos en aquesta llei, en el termini pactat; i, per altra part, que per acord de les parts es pot ampliar aquest termini, si bé en cap cas a més de 90 dies des que es considera contreta l'obligació de pagament. En tots els supòsits, produïda la mora s'han de meritjar els mateixos interessos.

En efecte, fins aquest moment, l'única conseqüència de la mora és el deure de pagament de l'interès legal, entès com el preu del diner. En aquesta llei es preveu que la mora comporti que el deutor hagi de pagar el doble de l'interès legal, com a sanció.

D'altra banda, fins aquest moment, ha estat sotmesa a uns procediments especials per fer front a les seves despeses, i que es trobaven recollits a la llei general de les finances públiques de 19 de desembre del 1996, i a la llei 10/2003 del 27 de juny de les finances comunals.

Tanmateix, i amb la finalitat que no es produeixin distorsions en la cadena de pagaments-cobraments entre empresaris, i compte tingut que l'Administració és qui celebra la major part dels contractes de quantia més important, s'ha considerat la necessitat que l'Administració adequi els terminis dels seus pagaments amb els empresaris amb els que contracti, de la mateixa forma que ho han de fer els empresaris entre ells.

En cas contrari, es produiria el fet que l'empresari que ha contractat amb l'Administració podria trobar-se en el supòsit indesitjable de tenir l'obligació de pagar i, de no fer-ho, haver de suportar l'interès de mora, sense haver cobrat de l'Administració.

En el Capítol Primer, de disposicions generals, s'estableixen les definicions i l'àmbit d'aplicació de la llei.

En el Capítol Segon es preveu que el termini en què, com a màxim, s'ha de realitzar el pagament de les obligacions pecuniàries que recauen dintre de l'àmbit d'aplicació de la llei, és de 60 dies naturals des dels supòsits previstos per a la generació del deute. Es preveu el pacte en contrari en el sentit apuntat més amunt.

S'estableixen com a excepcions a les disposicions d'aquesta llei els deutes derivats d'operacions comercials en les quals intervinguin consumidors, i els deutes d'empresaris sotmesos a procediments de cessació de pagaments o fallida.

També s'estableix que la mora de les obligacions pecuniàries que es troben en l'àmbit d'aplicació de la llei comporta el pagament d'un interès equivalent al doble de l'interès legal. A més, el creditor pot reclamar totes les despeses generades per al cobrament del crèdit.

Finalment, el Capítol Tercer sanciona amb nul·litat les clàusules abusives que es puguin incloure en els contractes per deixar sense efecte les disposicions d'aquesta llei.

La llei es complementa amb una disposició derogatòria, una disposició transitòria, i una disposició final.

Índex

Capítol Primer. Disposicions generals

Article 1. *Definicions*

Article 2. *Àmbit d'aplicació*

Capítol II. Termini de pagament, mora, interès i indemnització

Article 3. *Termini de pagament*

Article 4. *Mora*

Article 5. *Interès*

Article 6. *Indemnització*

Capítol III. Nul·litat de clàusules abusives

Article 7. *Nul·litat de clàusules abusives*

Article 8. *Integració del contracte*

Disposició derogatòria

Disposició transitòria

Disposició final

Capítol Primer. Disposicions generals

Article 1. Definicions

Als efectes d'aquesta llei es considera com:

- Empresari: a qualsevol persona física o jurídica que actua en l'exercici de la seva activitat econòmica i/o professional, incloses les societats públiques.
- Administració: el Govern d'Andorra, els Comuns, els Quarts, les entitats parapúbliques andorranes, i els organismes autònoms o les entitats de dret públic andorranes.

- Negoci: transacció comercial celebrada entre empresaris, o negoci entre l'Administració i un empresari.
- Morositat: l'incompliment dels terminis contractuals o legals de pagament.
- Termini de pagament: tots els dies naturals de l'any, i són nuls els pactes que exclouin del còmput els períodes de vacances.

Article 2. Àmbit d'aplicació

1. Les disposicions d'aquesta llei s'apliquen a tots els pagaments que s'han de fer per:

- a) Negocis realitzats al Principat d'Andorra entre empresaris o entre l'Administració i empresaris,
- b) Negocis que s'han celebrat a l'estranger entre empresaris, si el deutor té el seu domicili al Principat d'Andorra,
- c) O als negocis que -no complint amb els anteriors requisits- s'han realitzat entre empresaris, o entre l'Administració i empresaris, amb subjecció expressa a la llei andorrana.

2. Queden fora de la regulació d'aquesta llei:

- a) Els pagaments que s'han de realitzar per operacions en les quals intervinguin consumidors;
- b) Els pagaments que estiguin sotmesos a procediments de cessació de pagaments o fallida.

Capítol II. Termini de pagament, mora, interès i indemnització

Article 3. Termini de pagament

En els negocis als quals es refereix l'article 2 d'aquesta llei el termini de pagament es produeix:

1. De forma genèrica:

- a) Als 60 dies després de la data en la qual el deutor hagi rebut la factura o una sol·licitud de pagament equivalent.
- b) Si la data de recepció de la factura o la sol·licitud de pagament equivalent és dubtosa, als 60 dies després de la data de recepció de les mercaderies o prestació dels serveis.
- c) Si el deutor rep la factura o sol·licitud de pagament equivalent abans que els béns o els serveis, als 60 dies després del lliurament dels béns o de la prestació dels serveis.
- d) Si legalment o contractualment s'ha disposat un procediment d'acceptació o de comprovació en base al qual s'ha de verificar la conformitat dels béns o dels serveis, i si el deutor rep la factura o la sol·licitud de pagament equivalent abans o en la data en la qual té lloc aquesta acceptació o verificació, als 60 dies des del lliurament del béns o serveis.

2. En el supòsit a) de l'anterior apartat, i en cas que s'agrupin factures en una factura-resum, als efectes de facilitar el pagament, i sempre que aquesta factura compregui béns o serveis lliurats en un termini de temps no superior a 15 dies, el còmput s'inicia a la meitat del termini comprès a la factura resum.

3. Els terminis establerts a l'apartat 1 d'aquest article es poden escurçar per acord entre les parts, en quin cas la mora es produirà, a tots els efectes previstos en aquesta llei, en el termini pactat.

4. Els terminis establerts a l'apartat 1 d'aquest article es poden ampliar per acord entre les parts fins a un màxim de 90 dies.

Article 4. Mora

L'obligat de pagament incorre en mora si en el termini i condicions que s'han establert a l'article anterior no ha satisfet el pagament, i sempre que el creditor hagi complert amb les seves obligacions contractuals i legals. En aquest supòsit, la mora és automàtica i es produeix sense necessitat d'avís o requeriment.

La mora comporta el pagament dels interessos previstos al següent article, llevat del cas que el deutor provi que el retard en el pagament no li és imputable.

Article 5. Interès

La mora comporta que sobre la quantitat deguda es generi l'interès igual al doble de l'interès legal vigent en el moment en què es produeix la mora.

Article 6. Indemnització

Quan el deutor incorre en mora, a més de l'interès establert a l'anterior article, el creditor té dret a reclamar una indemnització per les despeses raonables en què hagi incorregut per al cobrament del crèdit a partir del moment de la mora.

En cas que la reclamació sigui superior a 30.000 euros, aquestes despeses no podran superar el 15% de l'import degut.

Capítol III. Nul·litat de clàusules abusives

Article 7. Nul·litat de clàusules abusives

Són nul·les les clàusules dels contractes que continguin condicions abusives pel que respecta al termini per al pagament de les obligacions o a l'interès de demora. En particular, és nul el pacte que estableix un termini de pagament superior al previst a l'article 3.4 d'aquesta llei, així com el pacte que estableix un interès de mora inferior al previst a l'article 5.

Article 8. Integració del contracte

El jutge que declara la nul·litat d'una clàusula per abusiva integra el contracte amb facultats moderadores sobre els drets i obligacions de les parts.

Disposició derogatòria

Es deixa sense efecte qualsevol disposició legal que sigui contrària al que es disposa en aquesta llei.

Disposició transitòria

Les disposicions d'aquesta llei s'apliquen als negocis celebrats després de la publicació d'aquesta llei.

No obstant això, i durant el termini màxim de 24 mesos a partir de l'entrada en vigor d'aquesta llei, aquells empresaris que hagin atorgat un contracte amb anterioritat a l'entrada en vigor d'aquesta llei, i que pel compliment de les seves prestacions en aquest hagin atorgat contractes amb tercers o els hagin d'atorgar, podran establir amb aquests tercers creditors terminis de pagament superiors als establerts a la llei. Perquè sigui aplicable aquest paràgraf, els contractes amb tercers hauran de tenir una vinculació directa amb aquell atorgat abans de l'entrada en vigor de la llei, ja sigui per la subcontractació de les prestacions, ja sigui per proveir-se de béns o serveis necessaris per al compliment d'aquestes prestacions.

Disposició final

La present llei entra en vigor als tres mesos de la seva publicació al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Edicte

La Sindicatura, en reunió tinguda el dia 28 de març del 2013, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Ladislau Baró Solà, president del Grup Parlamentari Demòcrata, registrat en data 21 de març del 2013, sota el títol **Proposició de llei de serveis socials i socio-sanitaris** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb l'article 18.1.d), admetre a tràmit aquest escrit sota la qualificació de Proposició de llei.
2. Els preceptes de la secció primera del capítol quart d'aquesta llei, tenen rang de llei qualificada.
3. D'acord amb l'article 103.2, ordenar la seva publicació, i remetre-la al Govern perquè, en el termini de quinze dies, manifesti el seu criteri. El Govern haurà d'evacuar el seu informe per tot el dia 22 d'abril del 2013, a les 17.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 28 de març del 2013

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Proposició de llei de serveis socials i socio-sanitaris**Exposició de motius**

La solidaritat del poble andorrà amb les persones i les famílies en situació de necessitat ha estat una de les senyes d'identitat nacional i ho ha fet prioritzant la prevenció i sustentant-se en la dignitat, l'autonomia, la responsabilitat dels ciutadans i la solidaritat social.

La Constitució del Principat d'Andorra, recollint aquest esperit, estableix a l'article primer que és un Estat social i proclama "com a principis inspiradors de l'acció de l'Estat andorrà el respecte i la promoció de la llibertat, la igualtat, la justícia, la tolerància, la defensa dels drets humans i la dignitat de la persona" i, per això, a l'article 6.2 preceptua que "Els poders públics han de crear les condicions per tal que la igualtat i la llibertat dels individus siguin reals i efectives". En altres disposicions el text constitucional es refereix a la protecció de diversos col·lectius, com la família i els fills (art. 13); a àmbits del benestar, com la salut (30), l'educació (20), el treball (29) i l'habitatge (33), i amb caràcter general propugna el desenvolupament equilibrat de la societat i el benestar general (art. 32).

A més d'aquests preceptes constitucionals, que fonamenten i delimiten el marc legislatiu del model de serveis socials i socio-sanitaris, el Consell General ha aprovat lleis sectorials relacionades amb els serveis socials, com la Llei d'accessibilitat (1995); la Llei de guarderies infantils (1995); la Llei qualificada de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat (1996); la Llei qualificada de jurisdicció dels menors; la Llei de garantia dels drets de les persones amb discapacitat (2002); la Llei de mesures de reactivació econòmica (2008), que crea a l'article 29 la pensió de solidaritat per a gent gran, o la Llei del voluntariat d'Andorra (2010). D'altra banda, ha aprovat la Llei de la seguretat social (2008), que introdueix en el sistema de protecció social algunes prestacions de modalitat no contributiva.

A escala internacional, l'Estat andorrà ha pres els acords següents, relacionats amb els serveis socials, que actualment estan en vigor: Convenció sobre els drets de l'infant (1995); Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la participació d'infants en els conflictes armats (2000); Protocol opcional a la Convenció sobre els drets de l'infant relatiu a la venda d'infants, la prostitució infantil i la utilització d'infants en la pornografia (2000); Conveni relatiu a la protecció dels infants i a la cooperació en matèria d'adopcions internacionals (1996); Conveni europeu sobre el reconeixement i l'execució de les decisions en matèria de custòdia de